

ALAPTANÍTÁSOK

Szolgálati ajándékok 7. – A tanító szolgálata

Ezen a szalagon a tanító szolgálatról fogunk leckét venni, és meg fogjuk nézni, hogy milyen Igék kapcsolódnak a tanító szolgálathoz a Biblia alapján.

Efezus 4:11-12

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangélistácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítócul: Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére.”

1Korinthus 12:28

„És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétácul, harmadsor tanítócul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőket, vezetőket, nyelvek nemeit.”

Róma 12:6-8

„Mint hogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár prófétálás, a hitnek mértéke szerint teljesítsük; Akár szolgálat, a szolgálatban; akár tanító, a tanításban; Buzdító, a buzdításban; az adakozó szelídséggel; az elöljáró szorgalmatossággal; a könnyűrölő vidámsággal tegye.”

Ez a szalag tehát a tanító szolgálatról, az ötödik szolgálati elhívásról tanít. Az Újszövetségben ez a hivatal nagyon jól meg van határozva. Az Újszövetségen ha valaki figyelmesen végigmegy, nagyon pontosan meg tudja állapítani, hogy mi ez a szolgálat.

Az előbbi három Ige mindegyikében szerepel a tanító szolgálat, meg van említve. Bár az *Efezus 4:11-12*-ben úgy tűnik, hogy a pásztor és a tanító szolgálat össze van vonva. A másik két Igeversben el vannak különítve ezek a szolgálatok. De ez igaz, hogy a pásztor és a tanító szolgálat esetenként össze van vonva - de nem minden esetben igaz ez, és helytelen lenne azt mondani, hogy ez minden esetben így kell, hogy legyen. Igaz az, hogy vannak esetek, amikor a tanító szolgálat, és a pásztori szolgálat össze van kapcsolva, olyan értelemben, hogy egy ember kapja ezt a két hivatalt.

Amikor viszont tanítunk a szolgálatokról, akkor megkülönböztetjük őket, mert végül is a Bibliában is külön szerepelnek. Amikor tehát megpróbáljuk meghatározni a szolgálatokat, akkor elkülönítjük őket, de vannak esetek, amikor egy Isten elhívottja két hivatalban együttesen szerepel.

Az apostol például minden egyes hivatalban meg tud állni, és a pásztori és a tanítói szolgálat sok esetben egy embernek adatik. Sokszor a próféta és a tanítói szolgálat kapcsolódik össze egy emberben.

Soha nem említi a Biblia, hogy Pál apostol pásztor lett volna, de egészen biztos vagyok benne, hogy megvoltak az isteni képességei arra, hogy megálljon a pásztori hivatalban, hiszen apostoli elhívása volt. Voltak olyan esetek, amikor pásztori módon szolgált.

Apostolok Cselekedetei 13:1

„Valának pedig Antióchiában az ott levő gyülekezetben némely próféták és tanítók: Barnabás és Simeon, ki hivattatik vala Nigernek, és a Cirénei Lucius és Manaen, ki Heródesssel, a negyedes fejedelemmel együtt neveltetett, és Saulus.”

Tehát Pált a Bibliában említi az Ige apostolnak, prófétának, és tanítónak is. Ebben az Igében például prófétának és tanítónak említi az Ige. Barnabás és Simeon pedig velük volt. Az itt említett emberek, vagy prófétai és tanítói szolgálatban szolgáltak, vagy egy szolgálatban a kettő közül. Azt lehet tehát mondani, hogy ebben az Igében Barnabást és Sulust az Ige prófétának és tanítónak nevezi - tehát abban az időben ilyen elhívásban álltak helyt.

A későbbiekben kapott Saulus és Barnabás elhívást a Szent Szellemtől az apostoli szolgáltra. A pogányok apostolának kellett lennie Saulusnak.

Azt is néztük az előbbi tanításokban, hogy a pásztor elsődleges feladta a nyáj fölültekintése.

És az egyik alapvető parancsolata a pásztoroknak, ami az *1Péter 5:2*-ben is olvasható:

1Péter 5:2

„Pásztoroljátok az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerből, hanem önként; sem nem rút nyereszkedésből, hanem odaadással;”

Tehát végül is a pásztor elsődleges feladata volt, hogy táplálja, legeltesse a nyáját. Nem levessel és hússal természetesen – a szellemi táplálásáról beszél az Ige. És az Újszövetség alatt vagyunk, nem az Ószövetség alatt! Az Újszövetségben található levelek, az Apostolok Cselekedeteitől következően található levelek, az Újszövetség gyülekezetei számára íródtak a gyülekezet szellemi táplálására – és ezeken a leveleken kellene nekünk is a szellemünket fejleszteni. Hiszen az Ószövetség a szellemileg halott emberek számára íródott. Nekünk egy új szövetség adatott, egy sokkal jobb szövetség adatott.

1Timóteus 3:2

„Szükséges annakokáért, hogy a püspök feddhetetlen legyen, egyfeleségű férfiú, józan, mértékletes, illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmas;”

Tehát legyen alkalmas a tanításra.

De azt kell mondani, hogy az egy hatalmas érték, és egy hatalmas, csodálatos ajándék, ha a pásztori szolgálathoz a pásztorok tanító szolgálata is adatik. Nem mindannyian rendelkeznek – ezt tudjuk pontosan. De köszönet Istennek, vannak pásztorok, akik rendelkeznek ezzel a szolgálattal, a tanító szolgálattal is.

Vannak olyan elhívottak tehát, amelyek mind a két hivatalban meg tudnak állni.

A pásztorok elsősorban olyan embernek kell lennie, aki letelepedett egy helyen, akinek az élete el van rendezve. Azért kell neki egy helyen élnie állandóan, mert különben a nyájról nem lenne fölültekintése. Mert egy budapesti nyájnak nem tudod a gondjait és a problémáit felügyelni, ha Berlinben laksz. Egyszerűen lehetetlenség.

A tanító elhívásnál nem fontos, hogy a szolgálónak meglegyen az áttekintése a nyájról. A tanító szolgálathoz, ha csak nincs összekapcsolva a pásztori szolgálattal, akkor az egy utazó szolgálathoz. A tanító állandóan úton van.

Fontos tehát fölfedeznünk azt, hogy sokszor több szolgálathoz adatik összekapcsolva egy szolgálónak - és amikor ilyen elhívása van valakinek több szolgálathoz, akkor nagyon fontos, hogy az illető megfelelő egyensúlyt tudjon tartani a szolgálatai között!

Amikor valaki a prófétai és a tanítói szolgálathoz is kap elhívást együttesen, nagyon nehéz megtenni a megfelelő egyensúlyt a szolgálatai között. A prófétai elhívás sokkal inkább inspiratív jellegű, a pillanat ihletésére van lapozva.

Az egyik szolgálathoz a másik szolgálathoz kárára lehet, ha ez egy emberben van egyesítve.

A tanítói szolgálathoz nem olyan látványos, nem inspiratív jellegű, de nagyon fontos, hogy a tanítói ajándéknak ott kell lennie.

Sokszor ez az akadálya annak, hogy valaki nem tudja az elhívásának a teljességét teljesíteni. Nagyon sokszor azért nem tudják betölteni az elhívottak azt a helyet a gyülekezeti testben, amelyre Isten megteremtette őket, mert nincs pontosan tisztázva, nincs tanításokkal lefektetve az alapja, hogy melyik elhívás mit fed át.

A tanítói szolgálathoz nagyon sokszor országjáró szolgálathoz neveztetik, az országban található gyülekezetek között.

Az evangélista folyamatosan a gyülekezeten kívül végzi a munkáját.

Az apostoli szolgálathoz is egy folyamatosan utazó szolgálathoz.

A következőkben megnézzük három példát a tanítói elhívásra:

Apostolok Cselekedetei 18:27

„Mikor pedig Akhájába akart átmenni, buzdítván őt az atyafiak, írtak a tanítványoknak, hogy fogadják be őt. Ki mikor odajutott, sokat használa azoknak, akik hittek a kegyelem által.”

1Korinthus 16:12

„Ami pedig Apollós atyafit illeti, igen kértem őt, hogy menjen el hozzátok az atyafiakkal együtt, de semmiképpen sem akart most menni; de majd elmegy, mihelyt jó alkalmatossága léssen.”

Titus 3:12

„Mikor Ártemást vagy Tikhikust hozzád küldöm, siess hozzám jönni Nikápolyba; mert elhatároztam, hogy ott töltöm a telet.”

Apollós a Bibliában egy példának szerepel a tanítói szolgálatra.

A tanítói szolgálat működéséhez egy szent ajándék szükséges. Nem egy egyszerű vasárnapi hitoktatóról van tehát szó, hanem ennél sokkal többről. Tehát nem minden hittan tanár illik bele a tanítói szolgálatba.

Természetesen nagyon jó az, ha fizikai és szellemi értelemben van tudásunk a Bibliáról. De jelen esetben a tanítói szolgálatról szólunk. Legalább olyan fontos ez a hivatal, mint a pásztori hivatal.

Látni kell tehát, hogy Isten adja az elhívást, Isten adja hozzá a szellemi képességeket, hogy az illető meg tudjon állni a hivatalban, ebben az esetben, hogy tanítani tudjon. Ez nagyon sokban különbözik attól, ha valaki csak a fizikai képességei alapján tanít.

Meg tudom nektek mondani pontosan, mert volt időszak, amikor a főiskolán kellett tanítanom, és életemben talán legjobban ezt gyűlöltem. Miután újjászülettem, és a Bibliaiskolába jártam, folyamatosan az időmet azzal töltöttem, hogy a Bibliát tanultam. Amikor Ausztráliába érkeztem, egy evangélista társam meghívott arra a feladatra, hogy egy pár kisebb csoportnak tanításokat adjak. Addig ezek a kis csoportok csak otthonokban, egymás lakásában találkoztak, és én pedig összegyűjtöttem őket, kb. 120-140-en lehettek, és elkezdtem őket tanítani egy iskolai teremben.

Az elején igazán nem voltak figyelmesek - nem lehetett volna mondani. Nagyon sokan fölkeltek, nevetgéltek, beszélgettek. De jött a változás az életemben, mert egy misszionárius, aki Kínában töltött sok időt, kapott Istentől egy Igét, hogy 30 napon belül Isten ajándékba ad egy tanítói szolgálati elhívást – és ez bekövetkezett az életemben. Addig az ideig igazából nem működött ez az ajándék az életemben. Soha nem tanítottam, nem pásztoroktam embereket. Tehát amikor a főiskolán tanítottam, akkor nem Isten ajándékával tanítottam. De amikor Isten adott nekem ajándékot, a tanítói szolgálatra elhívott, és ajándékot adott, akkor egészen másról volt szó.

Az első este, amikor kiálltam tanítani, hatalmas kenet volt ott, és ez a tanítói kenet egyszerűen kifolyt az én szívemből. Mivel sokáig álltam a tanítói szolgálatban, ezért tudnék róla hosszan mesélni.

Egy tanító nem csupán a természetbeli képességei alapján válik tanítóvá. Vannak olyan emberek, akiknek természeti képességük közé tartozik a tanítás.

Vannak olyan emberek, akik abban tudnak kimagaslóan teljesíteni, hogy beszélgetni tudnak.

Ismerek olyan prédikátorokat az életem során, akik a magánéletükben szinte alig beszélnek, de amikor kiállnak prédikálni, akkor megváltozik a helyzet: kiáramlik belőlük Isten kenetével, amit mondani szeretnének. Isten adta nekik ezt a képességet.

A tanítói képesség tehát nem a mi természeti képességeinken alapul. Lehetséges, hogy van késztetésed arra, hogy tanítsál. Egy tanítónak meg kell, hogy legyen az a képessége, hogy képes legyen tanulni. Amikor Isten adja az ajándékot tanítói szolgálatra, az nem a természetes képességeiden alapul.

Nagyon sok olyan tanító van a gyülekezetekben, aki csak a természetes képességei alapján gyűjti össze a tudást, és próbálja tömöríteni, és átadni, és ezzel szeretnék megajándékozni a keresztyéket, olyan igazságokkal, ami a természetes tanítói képességeiből adódik.

Amikor valakinek csak a természetes képességei vannak arra, hogy tanítson, lehet, hogy nagyon jól végzi a munkáját, és lehet, hogy nagyon szereti ezt csinálni. Sokszor megtapasztalható, hogy keresztyén körökben az ilyen tanítók nem tudnak például semmit a Szent Szellem keresztségről. Nem ismerik Isten Igéinek mély igazságait. Nem tudnak semmit arról, hogy mit jelent Isten kenetével helyt állni a tanítói szolgálatban. Ennek eredményeként az ő tanításaik nagyon szárazak.

Nemcsak hogy szárazak ezek a tanítások, hanem legtöbbször a tanításaik eredményeként a gyülekezetekben megosztottság jön létre. Nyugodtan megteheted, hogy ezeket a száraz tanításokkal tele tanítókat jelöld meg, jegyezd meg, hogy ezek nem Istentől elhívottan végzik a feladatukat. Több vagy kevesebb természeti áldással végzik a feladatukat, de nem Isten áldásával.

A tanító ajándék Istentől legalább annyira felkent ajándék és szolgálat, mint bármelyik másik ajándék Istentől. És ezek a tanítók, akik csak a saját képességeik alapján próbálnak megállni ebben a szolgálatban, nagyon nagy felelősséggel tartoznak azért a rengeteg megosztottsáért, amelyet az ő tanításaikkal okoznak.

Vannak olyan esetek is, amikor a tanítókat a gyülekezetek nagy előítéletekkel és bizonytalansággal fogadják. És sajnos az is igaz, hogy az Isten által valóban felkent tanítókat nem úgy fogadják általában a gyülekezetekben, ahogy azt kellene.

Amikor egy tanító megosztottságot, szakadást okoz Jézus Krisztus gyülekezeti testében, azt mutatja egyszerűen, hogy erre a csodálatos isteni ajándékra, a tanítói ajándékra nincs megajándékozva ezzel az ajándékkal. Mert a Szent Szellem ereje alatt végzett szolgálat az nem száraz. Amikor Istentől felkenve végzi valaki a szolgálatát, akkor folyamok áramlanak ki a szívéből.

A tanító, amely Isten ereje által tanít, és Isten szeretetének illatával van átitatva a tanítása, nem fogja megosztani Istennek a házát. Nekünk az egységben kellene, hogy érdekeltek legyünk, nem pedig a megosztásban, a szétosztásban, a szakadásban!

1Korinthus 3:6

„Én plántáltam, Apollós öntözött; de az Isten adja vala a növekedést.”

Mikor járjuk az országot, és látjuk a földeken folyó munkálatokat, tudjátok melyik a legfontosabb része ennek a folyamatnak? A megfelelő öntözés. Mert nem fog kinőni a földből a gabonamag, ha nem kap megfelelő csapadékot. Nagyon sok magja Istennek ilyen értelemben tönkrement, hiszen a tanítói folyamat, a tanítói szolgálatban végzett munka jelentené az öntözést.

Nagyon sok evangelizációs munka ezért úgymond kárba vész, mert nincs ott a megfelelő tanítói szolgálat, akinek a szolgálat által a kis mag tudna növekedni, és ezáltal az Úrnál maradni, és ezáltal egy csodálatos virágoskertté válni az Úr számára.

Az Istentől eredő tanítói szolgálat, és az Istentől jövő tanítások, fel kellene, hogy frissítsék Isten kertjét, Istennek a plántáit. Ha a tanítások által nem erősödik és nem növekszik a kicsiny virág, akkor ez azt mutatja, hogy Isten ereje nincs ott ezekben a tanításokban.

Ezek a tanítók, akik Isten kenete nélkül járnak, nem ismerik a Biblia készítését, indíttatását. Olyasmihhez hasonlíthatnám, mintha egy törvényt két ügyvéd különböző szemszögből és különböző elképzelésből kezd el magyarázni, és mást hoz ki belőle - de attól még a törvénynek még ugyanaz volt az eredeti szándéka.

Ugyanígy van ez a Biblia Igéivel is. Vegyünk egy csodálatos alapvető Igét: Jézus Krisztus sebeivel meggyógyultunk. Ennek az Igének lehetséges egy olyan magyarázat, hogy a tanító azt fogja belőle kihozni, hogy a te számodra szükséges, hogy még mindig beteg légy.

Tehát végül is az Igének egyfajta készítése volt, de lehetséges, hogy a tanító azt fogja kihozni belőle, hogy Isten egy gonosz, szigorú.

Így például, ha valaki nem érti meg az Ige eredeti szándékát, akkor alapvető Igékből azt fogja a hallgatónak bizonyítani, hogy Isten egy gonosz Isten, aki betegségekkel, szegénységgel akar minket súlytani, és egy teljesen sötét képet fog ábrázolni Isten híveiről és magáról Istenről, pedig az eredeti Igék nem ezt szándékozták. Nem látják Isten szándékát, aki a Fiát, Jézus Krisztust küldte Megváltónak.

A hiba sokszor, hogy az Ószövetségbe mennek vissza, és onnan hoznak példákat arra, hogy Isten hogy bünteti a népet. És ha nem a Szellem erejével van felkenve egy tanítás, akkor lehetséges, hogy az Ige eredetei szándékát nem tudja a hívők számára átadni, mert Isten Igéjében örvendezni kellene, örömmámorban kellene lennünk.

Az *Apostolok Cselekedetei* 18:27-ben írja az Ige Apollósról, hogy sokat használta Apollós tanítás azoknak, aki azt hallgatták.

Tehát ez az öntöző szolgálat, ahogy a Biblia mondja, a tanítói szolgálatot öntözésnek nevezi. Tehát amikor a mag már el volt vetve, és öntözni kellett, akkor nagyon sokat használt a tanítás, hogy a mag növekedni tudjon. A tanítás mindig segítségként kell, hogy jöjjön, nem pedig akadályként. A tanításnak mindig bátorítani kellene a híveket, nem pedig félelmekben tartani, és visszazsorítani. Istentől való tanítások mindig valamivel meggazdagítanak a szívemben, nem pedig szegényebbé tesznek.

Akkor, amikor a tanítás a Szent Szellem *erejében* folyik, akkor is előfordulhat, hogy alapvető tanítások szakadásokat hoznak, azáltal, hogy a hívők megkeményítik a szívüket, és értetlenségben vannak. Pontosan úgy, mint Jézus szolgálata során. Szakadások jöttek ott is létre, azért, mert az emberek megkeményítették a szívüket, nem akarták elfogadni Jézus üzenetét, hitetlenségből. Pál apostol, és a többi apostolok is szembesültek ezzel. Tehát hozzá kell tenni az igazsághoz, hogy van, amikor a szakadások ilyen alapon jönnek létre.

Legtöbbször azonban az igazság az, hogy azért jönnek létre szakadások a gyülekezetben, mert a tanító a saját elméletét, a kedvenc témáját szeretné elsősorban hangsúlyozni, és mindenkire rákényszeríteni - nem lényegi kérdések, és nem fontos dolgai ezek az Igének. Nem használ az illetőnek a szellemi fejlődése szempontjából. Nagyon óvatosnak kell lennünk ebből a szempontból, mert nagyon sokszor hajlandók vagyunk testben járva a saját elképzeléseinket rákényszeríteni a másikra, ahelyett, hogy Isten Igéjét hangsúlyoznánk, és ezáltal az embereket egységbe hozni, és áldás alá helyezni, és bátorítani mindannyiunkat az Úrban.

Hosszú-hosszú évek során láttam olyan szakadásokat is, amelyek nagy lélekszámú gyülekezeteket osztottak meg, és ezek a szakadások mind tanítók által jöttek létre. Sajnos ezek a tanítások óvatlanságból, vigyázatlanságból bekerülhetnek.

Egyszer egy nagy összejövetelem egy kazetta árusítás asztala mellett elmentem, és egyszerűen a belső vészfék megszólalt bennem, hogy ez a tanítás nem jó, ezt nem is szabad meghallgatnom! A későbbiekben volt lehetőségem beszélni ezzel az evangélistával, és próbálta védeni a tanításait. Kiderült, hogy még a Szent Szellemben sem volt meg a keresztsége.

Egyszer egy másik alkalommal egy híres tanító érkezett külföldről, aki arra próbálta az embereket megtanítani, hogy meg kell tartani a törvényt. Az alapvető lényegét sem értette meg az Újszövetségnek. Új törvény alá lettünk helyezve az Újszövetség alatt. A szeretet egyetemes törvényét kell betartanunk, amely betölti az összes ószövetségi törvényt.

Úgyhogy nagyon óvatosnak kell lenni ezekkel a tanítói szolgálatokkal! Mert nagyon sokszor a gyülekezetek tönkremennek, elszakadnak egymástól, szétszakadnak, megtörnek.

Itt Magyarországon is nagyon sok példát lehetne hozni, hogy prédikátori munka során a hívők egyszerűen visszaesnek a régi életükbe. Későbbiek során, amikor az első figyelmeztetésemre ugyan nem hallgattak, de sok-sok év elteltével hallottam, hogy mondták, hogy: *bárcsak annak idején hallgattam volna rá!*

Volt egyszer egy társam, akinek, idézőjelbe téve, hatalmas, csodálatos látomásai voltak, kinyilatkoztatásai. Azt mondtam neki, hogy: *rendben van, de meg kell mutatnod a Bibliában azt a fejezetet, és azt az Igét, amire ez alapszik.*

Azt válaszolta, hogy: *azt, amit én tanítok, azt nem fogod megtalálni a Bibliában, mert én már attól hatalmasan felülemelkedtem. Sokkal többet tudok, mint ami ott a Bibliában le van írva.* Elmondtam neki válaszként, hogy: *ha te már annyira felettébb vagy a Biblia alapvető tanításaitól, akkor nagyon távol kerültél tőlem is.* Pontosan azt tette: az általa nagyra tartott kinyilatkoztatásait próbálta a Biblia tanításai fölé helyezni.

Ne értsetek félre: hiszek abban, hogy a Bibliával egybevágó kinyilatkoztatások nagyon fontosak! Az én életemben is meghatározóak voltak ezek. De a probléma ott kezdődik, amikor valaki a saját elképzeléseit próbálja erre alapozni - és itt kezdődik a rossz, és a hiba.

Az igaz tanítói szolgálat fényt kell, hogy hozzon, sugározni kell a szeretetet, és nem megosztást kell, hogy hozzon. El kell, hogy kerülje a szakadásokat - mint ahogy igyekszünk elkerülni a járványokat és a betegségeket -, hacsak nem elkerülhetetlen, mert lényegi és alapvető tanításaival ütköznek. Mert például nem fogadhatjuk el, hogy valaki kompromisszumos megoldást szeretne Jézus Krisztus szüzen való születéséről. Nem fogadhatjuk el, hogy valaki kompromisszumot javasoljon arról, hogy Jézus Krisztus Isten Fia volt. A halott cselekedetekből való megtérést például el kell fogadnunk, ezzel kapcsolatban sem fogadhatunk el kompromisszumot. A keresztkedésekkel kapcsolatban például, Istenben való hitünkben, kézzátételek tanításaiban, a halálból való feltámadás tanával kapcsolatban, és az utolsó örök ítélettel kapcsolatban! Ezekkel kapcsolatban tehát nem fogadhatunk el kompromisszumot, de van, amikor az emberek a saját kis apró részterületeken szeretnének elvitatkozni - és ez nem szükségszerű, hogy így legyen.

Nagyon sokszor van, hogy elmegyek különböző gyülekezetekbe, és kis apróságokban nem javítgatom ki őket. Isten ugyanúgy megáldja őket, és meggyógyítja őket, és a Szent Szellemet sem zavarja, mert ugyanúgy csodálatos kenetével ott van, és megajándékozza az embereket gyógyító ajándékokkal. Soha nem volt az a szándékom, hogy azért menjek ezekbe a gyülekezetekbe, hogy megosztást hozzak létre! Tehát nem azzal megyek oda, hogy rögtön elmondom, hogy: *a felépítések helytelen, és ha a ti így fogtok működni, és nem változtok meg, ahogy én elképzelem, akkor a Szent Szellem nem lesz itt veletek, és ki fogtok száradni, és nem lesz rajtatok áldás, és így tovább.*

Ausztráliában egyszer jött egy tanító, és a következőt tanította, hogy: *ha nem tartod meg a törvényt, akkor nem leszel Isten áldása alatt.* Ez nem igaz így!

A másik tanító azt tanította, hogy nem szükséges a gyülekezeti felépítés, a szervezeti felépítés, mert a korai gyülekezeti korszakban sem volt semmilyen felépítés, az emberek csak egyszerűen házaknál összejöttek, és együtt voltak. Nem igaz ez így, mert abban az időben a korai gyülekezeti korszakban még gyermekcipőben járt minden, és ezért az emberek egyszerűen csak összejöttek a házaknál, nem volt másra lehetőségük. Nem volt még idejük arra, hogy nagy gyülekezeti épületeket építsenek például. A mai időben is megfigyelhető, hogy vannak nagyon jó gyülekezetek, akik így kezdtek, hogy összejöttek ketten hárman, páran, tízen egy kis lakásban, és utána, ahogy fejlődtek, találtak maguknak egy helyet, ahol utána később összejöhettek.

Tehát nagyon fontos megkülönböztetni, hogy nem kell ahhoz lemásolnunk az akkori időknek a történéseit, hogy ugyanazok a megtapasztalásaink legyenek!

Tehát mi egy újszövetségi gyülekezetet szeretnénk, de nem kell mindenben visszamennünk a korai időkre. Pál apostol a korinthusi gyülekezetnek írta, hogy: *még csecsemőkorban vagytok.* Fedeztétek azt föl, hogy bármilyen újszövetségi gyülekezetnek mindig lesznek újjászületett csecsemői! Ha nincsenek testi keresztények a gyülekezetekben, akkor nem újszövetségi gyülekezet vagy. Pál is ezt mondta, hogy: *még csecsemők vagytok.* Mert minden gyülekezet, aki Isten számára munkát végez, lesznek újjászületett csecsemő hívői, és azoknak föl kell növekedniük az Úrban, mint keresztényeknek.

Amikor egy gyülekezet bezárkózik, akkor mindig megfeledkezik arról, hogy meg kell nyerni az elveszetteket Jézus Krisztus számára. Azért jönnek össze alkalomról alkalomra, hogy egy exkluzív kis klubbot hozzanak létre. Összejönnek és dicsekednek azon, hogy *ők* milyen csodálatosak. Hogy mennyivel inkább szellemiek, mint bárki más körülöttük: *mennyivel inkább fejlettek vagyunk az Igében, mint bárki más! Mennyivel inkább fölötte vagyunk bárki másnak! És milyen csodálatosan építettük ki mi az újszövetségi felépítésünket.*

Az igazság az, hogy az ő dicsekedésük és bezártságuk folytán rengeteg ember a pokolba fog kerülni, mert nem értek ki hozzájuk. Legalább annyira tehát nem tartoznak az újszövetségi gyülekezeti szisztémába, mint ahogy ha valakitől hallanád, hogy a miniszterelnök holnap a Marsra fog szállni. Az igazság az, hogy az alapvető keresztény tanokon nem lehet megengedni kompromisszumot! De kis részletkérdésekben engedni kell, nem szabad, hogy ezek a kis, alapvetően nem fontos részterületek szakadásokat okozzanak!

A tanító munkája arra hivatott, hogy felépítse Jézus Krisztus gyülekezeti testét. Tehát hogy tanítsa, felépítse, és ne szétossa! Nagyon sokszor megtapasztalható, hogy a vének kérdésén, a hölgy kérdésén, a démonok kérdésében, a nyelvek nemeinek kérdésében, a nyelveken szólás körül sok-sok megosztás jön létre. Bármi más, ami tehát megosztást hoz létre, mondhatnánk, hogy az mind-mind az ördög munkája, hogy az embereket megossza, és ezáltal meglopja őket az áldástól.

A tanítói szolgálat tehát nem arra adatott, hogy leromboljon, hanem hogy felépítsen. Amikor valóban Isten erejéből működik egy tanító, és elhívása van Istentől, akkor azt lehet megtapasztalni, hogy a szolgálata által minden épül és fejlődik. A tanítói szolgálat, ha Istentől van az elhívás és a kenet, akkor legalább annyira Istentől való és csodálatos, mint bármelyik másik elhívása Istennek - habár nem olyan látványos, mint például egy gyógyító szolgálat, ahol bénák és vakok gyógyulnak meg. Mert Isten helyez a tanító szívébe ajándékot - és én pontosan tudom ezt!

Sokszor az emberek összetévesztik a tanítói szolgálatot a tudás szavának ajándékával. Mert a tudás - vagy a tudomány szava, ahogy a Biblia írja -, ajándéka kinyilatkoztatott tudást ad Isten akarta szerint helyekről, emberekről, a múltban, vagy a jelenben. Van, amikor Isten kinyilatkoztatja a tudás szaván keresztül, hogy emberek csodálatos módon meggyógyultak. A Szent Szellem sokszor kinyilatkoztat más dolgokat is a szívemben a tudás szaván keresztül. A tanítói szolgálatban viszont, ha működik a tudás szavának ajándéka, akkor az kevésbé látványos módon működik. Mert Isten arra használja ezt az ajándékot a tanítói szolgálatban, hogy Isten Igéjének igazságát nyilatkoztassa ki a tanító szívében.

Voltam ebben az elhívásban, ebben a hivatalban. Isten Igéjének igazsága kifolyt, kiáramlott a szívemből, a szellememből, ahogy azt a Szellem kinyilatkoztatta. Tehát fel kell készülni erre a szolgálatra, de a Szellem tudja csak megvilágítani. És ahogy ezeket az igazságokat tanítom, sokszor a Szellem megvilágít dolgokat, amit addig még soha ilyen tisztán nem láttam - de nem természetes tanulmányok által szereztem ezt a megértést. Természetfeletti kinyilatkoztatás által jön a szívembe Isten Szellemén keresztül.

A pásztor és a tanító szolgálatában nagyon sok természetfeletti kinyilatkoztatás van a szolgálatukban, amiről az emberek nem is tudnak, és nem is képzelik. Sokszor a hívők azt várják, hogy ezekben a szolgálatokban is általuk magas szintűnek minősített látványos, nagy jellegű csodák történjenek.

Az *1Korinthus 12:28*-ban érdemes megnézni, ahogy felsorolva találhatók a szolgálati elhívások, hogy a tanítói szolgálat harmadik helyen szerepel. Itt Pál a fontosságuk szerint sorolja fel ezeket a hivatalokat. Mert ebben az Igében olvasható úgy a szolgálat, hogy: *először* apostolokul, *másodszor* prófétákul, *harmadszor* tanítókul.

Ezek a szolgálatok tehát a gyülekezethez tartoznak. Ahogy mondtam, az evangélistának a szolgálata elsősorban a gyülekezeteken kívülre vonatkozik, de gyülekezeten belül, ahogy láthatjátok, a prófétai szolgálatra nagyobb szüksége van a gyülekezetnek, mint a tanítói szolgálatra. Ha ismeritek Kenneth Hagin életét, akkor tudhatjátok, hogy ezáltal került bajba, mert fölé helyezte a tanítói elhívását a prófétai elhívásnak. Azt is láthatjátok, hogy a tanítói szolgálat sokkal fontosabb a gyülekezet számára, mint a csodatévő merők munkái, vagy a gyógyítás ajándékai.

Látjátok, hogy miért? Mindegyik nagyon fontos a maga helyén. Nagyon fontos, hogy ezt lássátok! Nagyon fontos, hogy lássátok, hogy Jézus Krisztus a csodatévő erőket, és a gyógyítások ajándékait nem a gyülekezeti teste számára adta elsősorban, hogy a hívők saját magukat gyógyítsák. Mert ha a gyülekezeti test a helyes és alapvető tanításokat megkapja, akkor nincs szükségük arra, hogy ott a gyógyítások ajándékai működjenek, mert akkor a hívők a szent egészségségben járnak a hitük által.

Ez Istentől a legjobb, amit adni akar a számunkra, hogy a szent egészségben járjunk, mert akkor nem lesz szükségünk gyógyításokra. Természetesen dicsőséget és hálát adunk Istennek és Jézusnak a sok hatalmas csodáért, ami történik, amikor új helyeken járunk az ország bármelyik részén. Ott azért történnek ezek a csodák, hogy az emberek figyelmét Jézus Krisztus felé irányítsák.

Sokan félreértik a szolgálatomat. Az én szolgálatom az Isten Igéjére alapul, nem pedig a szellemi ajándékokra. Minden szolgáltnak Isten Igéjére kellene alapulnia. Az embereknek arra lenne szükségük, hogy helyes tanításokat kapjanak Isten Igéjéről, és Isten Igéje által tudnának növekedni a szellemükben.

Beszéljünk még egy kicsit a tanítói szolgálat értékéről és szükségszerűségéről! Mert manapság az igazság az, hogy a tanítói szolgálat nagyon-nagyon alulértékelt. Általában a gyülekezetek szeretnének evangelizációs munkában részt venni, hatalmas csodákat szeretnének magukénak tudni, szeretnének kiterjeszkedni kívülre, szeretnék érezni, hogy történik körülöttük valami. Mert ez nagyon látványos, és ebben telne örömük, és ezáltal elfelejtkeznek a tanítás fontosságáról. A tanítói szolgálat nem látványos és ezért az emberek elvesztik az érdeklődésüket. Elfelejtik azt, hogy ha Isten Igéjében járunk, és az Isten Igéje hirdettetik, akkor Isten Igéjét jelek és csodák kísérik.

Egyszer, emlékeszem, hogy az egyik alkalommal öt ember megkeresztelkedett Szent Szellemmel, betöltek Szent Szellemmel. Három közülük egészen csöndes volt, kettő pedig az érzelmeit felengedte, és felszabadította, és nagyon hangos volt, szinte kiabáltak. A következő napon egyik gyülekezeti tagtól a következőt hallottam, hogy: *tegnap nagyon nagy csodák történtek* - és ezek közül egyiknek azt említette, hogy ketten, valóban kaptak valamit a Szent Szellem keresztségénél, mert az annyira látványos volt. Az igazság az, hogy aki ezt mondta, pontosan a lényegét nem látta az egésznek. A gyülekezeti test egészére mondhatni, hogy ugyanebbe a hibába esnek, amikor az evangelizációs munka fontosságát a tanítói szolgálat fölé helyezik.

Gondoljatok bele abba a mezőgazdasági munkásba, aki hatalmas területet fölszánt, és bevet maggal, és utána elfelejtkezik az öntözésről. Az egész munkája kárba veszett, mert a maga nem fog kikelni a földből, nem fog növekedni.

1Korinthus 3:6-11

„Én plántáltam, Apollós öntözött; de az Isten adja vala a növekedést. Azért sem aki plántál, nem valami, sem, aki öntöz; hanem a növekedést adó Isten. A plántáló pedig és az öntöző egyek; de mindenik a maga jutalmát veszi a maga munkája szerint. Mert Isten munkatársai vagyunk: Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok. Az Istennek nékem adott kegyelme szerint, mint bölcs építőmester, fundamentumot vettem, de más épít reá. Ki-ki azonban meglássa, mimódon épít reá. Mert más fundamentumot senki nem vethet azon kívül, amely vettetett, mely a Jézus Krisztus.”

Azért, mert elvetettél, az még nem jelenti azt, hogy hatalmas termés is lesz, mert ahhoz rendszeresen öntözni kell. A tanítás pedig öntözés. És legalább ennyi van elveszve a gyülekezetekben azáltal, hogy nem kapnak megfelelő tanításokat az emberek. Sokszor a szolgálók a személyiség szerint, és a személyiség alapján mennek, és nem Isten Igéjén alapulnak.

Márk 16:19-20

„Az Úr azért, miután szólott vala nékik, felvitették a mennybe, és üle az Istennek jobbjára. Azok kimenvén, prédikálnak mindenütt, az Úr pedig együtt munkálván az Igével, megerősíté azt a jelek által, amelyek követik vala. Ámen!”

Tehát ahogy kimentek és prédikáltak a szolgálók, az Úr együtt munkálkodott velük, és megerősítette az Úr az Igét. Tehát a hit Isten Igéje alapján működik, és nem a személyiségünk alapján. Azok a szolgálati munkák, amelyek a személyiségen alapulnak, azok nagyon könnyen vesztesékké válnak.